

[Energiministeren]

energiforbrug og miljøbelastning. Hertil kommer, at det økonomiske tab eventuelt kan begrænses væsentligt ved at udnytte den ledige kapacitet til eksport.

Bygges værkerne for sent, kan man komme til at sætte den vigtige forsyningsikkerhed over styr. Ofte vil man selvfølgelig kunne kompensere for den manglende kapacitet ved importaftaler, men jo kun hvis man vil betale en tilstrækkelig høj pris, og den kan i en presset situation blive meget høj.

Man skal endelig være opmærksom på, at uden den hjælp, vi ofte får fra vore samarbejdspartnere i Nordel i tilfælde af havarier og lign., ville det være nødvendigt, at vi havde en betydelig større reservekapacitet. De gensidige forpligtelser i Nordel er imidlertid betinget af, at hvert land til stadighed sørger for at have en rimelig reservekapacitet.

Sammenfattende kan det konkluderes, at implementeringen af 20. marts-aftalen med hensyn til eludvikling er i fuld gang. På elforbrugsområdet er der både nationalt og internationalt iværksat en række initiativer, der vil bidrage til at opfylde handlingsplanens intentioner.

Endelig er der også med hensyn til vedvarende energi iværksat en udvikling, som på sigt vil give anledning til en markant forøgelse af den vedvarende energis bidrag til energiforsyningen. Også på andre områder er der en udvikling i gang, som giver gode udsigter til, at målene i Energiplan 2000 med henblik på en sikker og miljøvenlig energiforsyning kan opfyldes på et bæredygtigt økonomisk grundlag.

*Forhandling***Riishøj (SF):**

Jeg vil takke ministeren for redegørelsen. Debatten i dag har en meget alvorlig baggrund, som ministeren jo også nævnte, nemlig bygningen af de to store kraftværksenheder henholdsvis ved Ålborg og ved Skærbækværket. Tilsammen vil de to værker koste i størrelsesordenen 6-7 mia. kr., og det er trods alt en hel del penge. Bruger man et beløb i den størrelsesorden, skal det nøje efterregnes, hvad de penge ellers kunne være brugt til, og om det er nødvendigt at bruge disse penge. Det vil i hvert fald betyde en ekstra miljøbelastning, og det vil betyde ekstra import, både på grund af an-

lægget af de to værker og på grund af den løbende import af kul.

Det, der jo går igen i ministerens tale, er jo, at elforbruget vil stige med en hastighed, som vil nødvendiggøre de to værker. I hele den diskussion, man har om en grøn energipolitik eller en sort energipolitik baseret på kul, gælder uenigheden jo mål og midler i energipolitikken. Hvor store sparemuligheder er der? Hvilke instrumenter har vi til at nedbringe forbruget? Og over for det står spørgsmålet om, hvad det så er nødvendigt at udbygge med.

Uenigheden går også på, hvilken slags brændsler man skal anvende, i hvilken grad man skal bruge kul, i hvilken grad naturgas, i hvilken grad biobrændsler og i hvilken grad vedvarende energi. Det er alle disse tal og meget teknokratiske ting, vi snakker om i dag, det er det jo i virkeligheden sådan en diskussion, vi har.

Det fører mig sådan lidt over i tallene, uden at jeg dog skal kaste mig ud i en stor taldiskussion. Man må sige, at ministerens vurdering af elforbrugets størrelse går ud fra det, man i det teknokratiske sprog kalder forsigtighedsberegninger. Man tager højde for, at elimporten måske ikke kan blive så stor, selv om der kommer en voldsom internationalisering, man skal have en meget stor reservekapacitet, og man skal sørge for, at man i alle tænkelige situationer er dækket ind.

Når det derimod gælder muligheder for elbesparelser, er pessimismen jo meget udbredt. Det overrasker mig virkelig, at ministeren kan anlægge en så negativ vurdering af virkningen af CO₂-pakken både med hensyn til afgiften og med hensyn til de instrumenter, der ledsager afgiften, hvor der jo satses 100 mio. på elbesparelser.

Igennem hele ministerens tale går altså nogle dystre forudsigelser med hensyn til elforbrugets størrelse og en meget negativ samlet vurdering af mulighederne for at spare på elforbruget.

Det er også vigtigt, om VKR-regeringens handlingsplan, Brundtlandhandlingsplanen og Energiplan 2000 i virkeligheden opgives i dag. I denne plan tales der jo om en stigning i det, man kalder normalscenariet i elforbruget, på 15 pct. i løbet af 1990'erne. Mig bekendt ligger der til grund for Elsam's forudsætninger om elforbruget en stigning på over 30 pct., og